

Prostituoitukin on ihminen

PERTTI HEMÁNUS

Anna Kontula on tehnyt kunnioitusta herättävän väitöskirjan, mutta ei kaikille mieluista. Helsingin Sanomien kuukausiliitteen lokakuun numerossa sen miltei teilaat toimittaja Jouni K. Kemppainen, jonka mukaan ”Kontula on päässyt tulokseen haastatteleamalla 25:tä suomalaista prostituoitua, tai siis seksityöläistä”. Minkälaisia nämä sitten ovat? No onnellisia ihmisiä, Kemppaisen mukaan siis.

Tuo pelkistys ei vastaa lähes ollenkaan Anna Kontulan analyysiä. Totta on se kirjassa kerrottu asia, että seksityö ei ole kiellettyä. Se on totta, mutta ei riitä. Ei myöskään Kontulalle, joka tekee kiitettävää työtä.

Seksityötä tekevällä on erilaisia vaikeuksia. Kontula ei varsinaisesti kuvaa kovin paljon seksityön nurjaa puolta, mutta sanoisin, että ei kirja tuohon ammattiin houkuttelekaan. Tai jos houkuttelee, se mielestäni edellyt-

tää henkilössä joitakin poikkeavuuksia. Vai edellyttääkö? Alalle ei päädytä niinkään suurten tulojen tai traumaattisen menneisyyden vuoksi. Sen sijaan tuo ammatti vapauttaa naisen tiukasti kontrolloidusta palkkatyöstä. Vapautus kuitenkin menee, kun nainen vanhenee.

Pitäisikö sitten vain surkutella noita ammattilaisia? Ei varmaan, koska se on oma valinta. Kontula on tehnyt vakavaa työtä ja päätenyt muun muassa siihen, että todellisuudessa pakko ja vapaaehtoisuus voivat kietoutua yhteen samankin henkilön historiassa. Voisin kuvitella, että juuri vanheneminen on seksityöläisen uran ikävimpiä piirteitä, mutta saattaaahan olla myös juuri ikään-tyneistä pitäviä miehiä.

Kontulan kirjasta erottuu eräänlainen poltinmerkki. Huora-stigma elää. Onko se välttämättömyys? Onko raha se, mikä aiheuttaa stigmaa?

Anna Kontula
Punainen exodus.
Tutkimus seksityöstä
Suomessa
Like, 2008
320 s.

Poliisi on hellittänyt otettaan prostituutiosta, koska – toistan vielä – eihän se ole rikos. Toisaalta rikoksen piirteitä se saattaa mielestäni saada kaikesta huolimatta, vai olenko väärässä?

Totta kai tiedän, että köyhissä valtioissa prostituutio on ensi sijassa leivän lähde. Suomessa tämä lienee vähäistä. Tosin 1990-luvun alun suuren laman aikana naiset suostuivat palvelemaan ravintola-asiakkaita rinnat paljain. Siinä on suuri ero varsinaiseen prostituutioon, mutta oletettavasti sekin lisääntyi tuona ajankohtana. Vai lisääntyikö?

Golf ja elämä

TUULA-MARIA AHONEN

Golfaan itseni kokoon ja ehjäksi, toteaa kirjassaan luova johtaja Seppo Palminen. Samaa hän tekee myös yhteiskunnalle: miten golf voikaan liittyä mihin tahansa asiaan elämässä? Mutta näinhän systeemitoreettisesti ajatellen asia on!

Vaikka golf ei ole syntyperältään itämainen laji, siinäkin tavoitteena on mielenrauha ja kamppailua käydään oman it-

sen kanssa, Palminen määrittelee lähtökohtansa. Hänestä tuli golf-filosofian matkasaarnaaja heti, kun hän huomasi, että nautti kentän kiertämisestä enemmän kuin useimmat kanssapelaajansa, vaikka he olivat huomattavasti taitavampia golfajia.

Elämä on täynnä sairasta täydellisyden tavoittelua, epätäydellisyden kieltämistä, Palminen sanoo. Siksi golf on mainio koulu

Seppo Palminen
Buddha pelaa golfia.
Alle sata annosta
asennetta aikuisille
Smile Audiovisual Oy,
2008
www.smileaudiovisual.fi

kohdata keskeneräisyytensä. Sekä golf että elämä ovat molemmat